

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Infeld Leopold

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Infeld Leopold	
6. LICZBA STRON/KART: 14		7. LICZBA SKANÓW: 14
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Przybyła

Do

Świętnego Dziekanatu Wydziału Filozoficznego

Uniwersytetu Jagiellońskiego

Niniejszym podpisany uprasza o dopuszczenie go w parze
pomysłowej oceny załączonej pracy do egzaminów ścisłych
z fizyki jako przedmiotu głównego, z matematyki jako
przedmiotu pobocznego, a to celem uzyskania stopnia
doktora filozofii.

Do podania Kandydat dośperu

1) Prace p.t. „Fale świetlne w teorii względności”

2) Metrykę wrodzenia

3) Światłość dojrzałości

4) Światłość kołokwialne

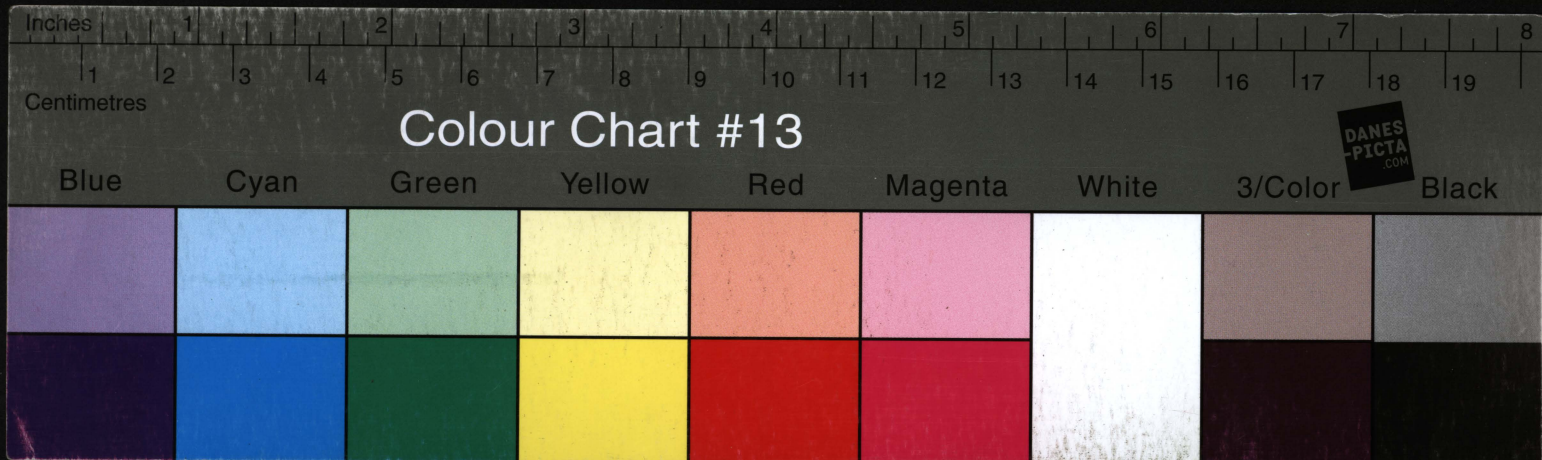
5) Dowód czterolletnich studiów na uniwersytecie w Krakowie

6) Poświadczenie, że Kandydat spędził półrocze w Berlinie
jako studenta nadzwykczny

7) Curriculum vitae.

Leopold Infeld

Kraków, 8. czerwca 1921.

W Krakowie, dnia 9.czerwca 1921.-

JW PANU PROFESOROWI

DROWI NATANSONOWI

" ZAKRZEWSKIEMU

przesyłam podnie p.Leopolda Infelda
z prośbą o wydanie oceny na piśmie,
czy na podstawie załączonej pracy można
kandydat dopuścić do rygorozów.-

W Krakowie, dnia 9.czerwca 1921.-

K. Dziwowski.

*Przewyższa saluta się dnia 28.
października 1921 w okolicy*

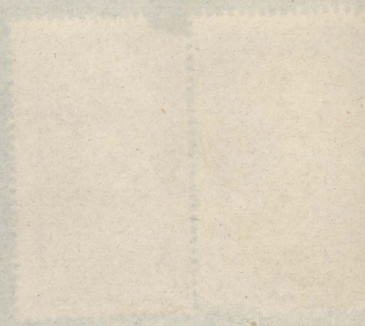
*Rektora Prof. Dna Kowalewskiego
" " Dziwowskiego
Promotora Prof. Dna Natansonow*

Curriculum vitae.

Urodziłem się w Krakowie 20. sierpnia 1898 r. Po ukończeniu
szkoły ludowej oraz szkoły wydziałowej, zdałem w r. 1915
do 8ci klasy gimn. realnego prof. Jaworskiego w Krakowie, gdzie w r. 1916.
zdałem egzamin dojrzałości z odznaczeniem. Od roku 1916 do 1920
byłem słuchaczem Minis. Jagiellońskiego i zajmowałem się przez
ponieważ przez czasy w pierwszym rzędzie język teoretyczny, a
następnie język doświadczenia i matematyki, oraz pracowałem
w pracowni językowej i seminariach. Po okresie zimowym 1920-1921
spędziłem na misji w Berlinie starając się o uzupełnienie i
poproszenie wiadomości z dziedziny języki teoretycznej. Przez przez czasy
ostatnich półtora lat zajmowałem się głównie teorią względności,
z którego to działu przedstawiam pracę.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

Ocena rozprawy p.t. "Fale świetlne w teorii względności" przedstawionej Wydziałowi filozoficznemu Un. Jagiell. przez p. Leopolda Infelda, celem uzyskania stopnia Dr. filozofji.

Rozprawa, noszący powyższy tytuł, dzieli się na dwa rozdziały. W pierwszym rozdziale, po krótkim wstępie, autor przyprowadza naj-
 prędz zasadnicze związki natury kinematycznej, wyrażające w teorii kla-
 sycznej warunki rozchodzenia się (w próżni lub w ośrodku materialnym) zabu-
 ren falistycznych. Związki te autor uogólnia w przypadku próżni, umieszcza-
 jąc je na stanowisku szczególnej teorii względności; rozszerza następnie
 to rozumowanie do przypadku dowolnego (niejednorodnego) lecz nie absorbują-
 cego ośrodka materialnego, który znajduje się w miarę wybranego
 układu odniesienia. Wywody te mają charakter fenomenologiczny, który
 charakteryzuje zwykle metody Optyki geometrycznej i stanowią po uspi stronie
 orenie, po uspi uzupełnienie wyników, znalezionych przez Lańcego, Sommer-
 felda i innych.

Analogiczne rezultaty otrzymuje autor zakładając je na klasycznych
 równaniach teorii Maxwella (dla niejednorodnego, izotropowego, nie absorbu-
 jącego ośrodka), przytem ogranicza je do zaburzeń bardzo wielkiej częstotli-
 wości. Wynik ten jest bardzo interesujący, oświeca bowiem jasno sens metod
 Optyki geometrycznej.

W rozdziale drugim streszcza autor przedewszystkiem najważniejsze
 założenia ogólnej teorii względności i określa niektóre z powyższych
 pojęć, które on posługuje się, przytem w sposób jasny przed-
 stawia związek, zachodzący pomiędzy ogólną a szczególną teorią względ-
 ności. Wywody te nie zawierają naturalnie wyników nowych, są
 jednak wyłożone jasno i zwięźle, trafiając często w istotę rzeczy.

Równania Maxwella dla próżni, napisane w ogólnej teorii względ-
 ności, nie prowadzą niestety, jak wykazał Lańce, do niczego po-

dobrego do "falistego rozumienia" szczególnej teorii, lecz tylko do zawi-
 szej układów rozumienia różniczkowych i całkowych, z których, o ile wiadomo,
 nie wiadomo jeszcze nic istotnego dla fizyki wywnioskować. Autor
 próbuje tu jednak zastosować założenie podobne do tego, które
 podurzyło mu do uproszczenia zadania w szczególnej teorii, mia-
 nowicie przypuszcza znowu, że wartość zaburzeń jest ogromna. Wy-
 niki otrzymane i wówczas są bardzo różne także i przybliżają
 kształt prosty, analogiczny jest w teorii szczególnej, bądź, gdy układ
 jest szczególnie dobrany, bądź też, gdy pole jest "statyczne"

Praca ta świadczy o tem, że autor zapoznał się dobrze z
 trudnymi i jeszcze dzisiaj wiele wątpliwości budzącym przedmio-
 tem, o którego przynajmniej niepodobna obecnie wątpić. Jak
 kolwiek praca jest tylko w rękach oryginalnego badawcy, i jak
 kolwiek rezultaty jej są stosunkowo ograniczone, należy
 jej jednakże powitać z zadowoleniem, jako dowód sumien-
 nych studiów i niezłomnej pracy nad zawiśnięciem zagadnie-
 niem bardzo odświeżonej natury; w każdym razie, jako
 dysertację na stopień Dm filozofii, można ją uznać za
 zupełnie wystarczającą.

W Krakowie dnia 25 czerwca 1921 roku

Wład. Natanson

Prace pana Leopolda Infeldta p.t. "Teła świellne w teori
 mysludowni" uwaziam jako cennosc wytknoscjaca
 do ukiepania sie o stopien dokladu filozofji. Prace ta
 wytknoscjaca deltatowu majomosci niepolnej i wyolnej teori
 mysludowni Einsteina i swiadacy o niejednolitej aulom
 orjentowanu sie w trudnych kwestiach filozofji kwantowej -
 ludzkiej naukowu oryginalna prapracu odnoszaca sie do rzedu
 dzieu sie tak swiellnych w uistosciu materialnych.

ii/ vii 21 K. Lohmeyer

L. 886.

23/IX. 1921.

P R O T O K O Ł

dwu-godzinne rygorozum z fizyki i matematyki z p. Leopoldem
I N F E L D E M, odbytego dnia 23. września 1921.-

O b e c n i:

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Dziewoński

Egzaminatorowie:

"	"	Natanson
"	"	Zakrzewski
"	"	Rosenblatt

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Natanson* o godz. 11^{ej}
i egzaminował do godz. 12 następnie egzaminował Prof.
Dr. *Zakrzewski* do godz. 12³⁰ w końcu zaś egzaminował
Prof. Dr. *Rosenblatt* do godz. 1^{ej}

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *celujący*

d. . . j . . . w . .
K. Dziewoński

W. Natanson
K. Zakrzewski
R. Rosenblatt

Świetne Grono Profesorów Senatu
Akademickiego w Krakowie.

Ja, niżej podpisana, upraszam Świetne
Grono Profesorów Senatu Akademickiego
o łaskawe pozwolenie na przystuchiwanie
się w charakterze hospitanta następującym
wykładom na wydziale filozoficznym:
Biologia ogólna; 3 god. tyg.: Historia
rozwoju embrionalnego wyższych kręgow-
ców i człowieka 3 god. tyg.: Anatomia
opisowa ciała ludzkiego; 6 god. tyg.

Marya Skaniewska.

4 maja 1909 r.

L. 980

21/X. 1921.

P R O T O K U Ł

jedno-godzinne rygorozum z filozofji z p. Leopoldem Infeldem,
odbytego dnia 21. października 1921.-

O b e c n i:

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Dziewoński

" " Rubczyński

Egzaminatorowie:

" " Heinrich

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Heinrich* o godz. *11*
i egzaminował do godz. *11.30* następnie egzaminował Prof.
Dr. *Rubczyński* do godz. *12*

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za

użyty

d. j. w.

H. Dziewoński

Heinrich
Rubczyński

Nazwa Zakładu/Seminarjum/dla Kwota
którego dotację gospodarczą przyznano.

Seminarjum filozoficzne

" matematyczne

" historyczne z pracownią

" i proseminarjum filologiczne

" filologiczne słowiańskie

" filologiczne romańskie

" archeologii klasycznej

"